

atter „Henvendelsen“ og afleverede den ligesom i Løstingsudvalget.

Derefter udtalte Formanden, idet han takkede os, fordi vi havde fremført denne Sag for dem, at han vistnok kunde sige, at alle her tilstedeværende Medlemmer var enige med os; det var jo kun „Tidspunktet“, det kom an paa. Paa en Henstilling til Deputationens Medlemmer om at udtale sig, bad jeg — efter forudgaaet Aftale — om Ordet, som jeg kun benyttede til ganske kort at understrege, at det, der i Øjeblikket var os det vigtigste, og det vi virkelig haabede og ventede maatte ske, var Opnaaelsen af den kommunale Stemmeret og Valgbarhed under de samme Forhold, som Mænd i Øjeblikket har den, saaledes at vi ikke skal vente til deres Valglov en Gang bliver forbedret.

Paa Formandens Opfordring til Udvalgets Medlemmer om at gøre Forespørgsler til Damerne, tog Hr. Svejstrup Ordet og spurgte, om vi mente at kunne tale paa alle Kvinders Vegne, d. v. s. de Kvinder, som overhovedet er med i Bevægelsen, naar vi forlangte at komme med nu straks; om der ikke var dem blandt os, som mente, at vi burde vente til den nye Valglov kom igennem? Da man antog — og vel ikke med Urette — at dette Spørgsmaal navnlig gjaldt Socialdemokratiets Kvinder, spurgte Fru Nørlund, om Fru Brochman (de kvindelige Herreskrædere) ønskede at svare; da Fru B. ikke gjorde det, udtalte Fru N.: at hun jo ikke kunde vide, om der hist og her sad en eller anden, som maaske havde den Mening; men at der aldrig blandt de forskellige Foreningers Repræsentanter i Valgretsforbundet havde været Uenighed om det Spørgsmaal; at hun heller aldrig havde hørt nogen udtale sig imod dette Krav.

Fru Nørlund æskede derpaa et Svar; vi vilde jo gerne vide, hvad vi turde vente; men hertil sagde Formanden, at i Henhold til det, han straks havde udtalt, at der ikke kunde føres nogen Forhandling, kunde han intet Svar give derpaa.

Saa var vi færdige. Formanden gik hen til Døren og hilste venligt paa hver især, da vi gik ud.

I Gaarden stod den uundgaaelige Fotograf, som fra Bladet „Hjemmet“ bad om at maatte „tage“ os; det skete — trods Protest fra nogle af Damerne.

Vi skiltes derpaa med en glad Følelse af, at det Hele var forløbet paa en overordentlig værdig og smuk Maade og tillige med en Følelse af, at her var foretaget et i Kvindesagens Annaler ret enestaaende Skridt, som maaske dog ikke vil blive ganske uden Be-

tydning for Valgretssagen — et Skridt, som sikkert vil mindes gennem Tiderne.

Dybt maa det beklages af alle dem, der hører til og holder af „Dansk Kvindesamfund“, denne kære, gamle Grundforening, at dens Valgretsudvalg har følt sig beføjet til at nægte sin Deltagelse ved denne Lejlighed. Æren bliver nu ganske og aldeles Valgretsforbundets alene — vi havde gerne delt den med D. K. Sf. Straks da Tanken opstod, og dette Skridt besluttedes, blev der gjort Henvendelse til D. K. Sf.s Valgretsudvalg om en Fællesoptræden; efter nogen Tøven blev der svaret, at vi maatte gaa alene. Snurrt er det jo, at D. K. Sf. alligevel paa en Maade — gennem 3 af sine mest retvendte Børn — Kredsene i Aarhus, Middelfart og Svendborg — var repræsenteret; men — det var jo ikke Moderen — ikke „Dansk Kvindesamfund“ — som saadant.

København, 24.—1.—06.

Marie Luplau.

Kvinderne og de kommunale Valg.

Januar Maaned har i Aar været en rigtig Valgmaaned. I Snese af danske Provinsbyer har den alm. Vælgerklasse benyttet sin sparsomme Ret til at besætte den større Halvdel af Kommunalbestyrelsernes Pladser. Og atter har Venner af Kvindernes Valgret haft Lejlighed til at se i det grelleste Lys den skrigende Uret, Lovene hjemler ved at formene Kvinder, endog selvstændige, oplyste Kvinder, Retten til at tale med om Samfundets Anliggender. Man kan ganske vist med nogen Ret spørge: Hvorfor melder Kvinderne sig ikke? Hvorfor melder de sig ikke ind i Landsorganisationen „De unges Valgret“, der bl. a. kæmper for Kvindernes Valgret? — Ja, det er en Fejl, der bør rettes, men samtidig bør Kvinderne anvende alle hæderlige Midler, der kan fremme deres Ligeberettigelse med Mændene.

Et udmærket Middel hertil er Kvindeforeningerne, hvoraf der som bekendt findes ikke saa faa rundt om i Byerne.

Jeg har nu faaet en Idé, som jeg vil tillade mig at fremføre for Dansk Kvindesamfund. Jeg har den sikre Tro, at Virkeliggørelsen af den vilde virke mægtigt fremmende for Erhvervelsen af den kommunale Valgret, og det er jo det første Skridt.

Kvinderne bør selv arrangere kommunale Valg.